

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 27. huhtikuuta 2023
(OR. en)

8776/23

Toimielinten välinen asia:
2023/0138 (COD)

ECOFIN 382
UEM 86

SAATE

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	27. huhtikuuta 2023
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2023) 240 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI talouspolitiikan tuloksellisesta koordinoinnista ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2023) 240 final.

Liite: COM(2023) 240 final

Bryssel 26.4.2023
COM(2023) 240 final

2023/0138 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**talouspolitiikan tuloksellisesta koordinoinnista ja monenvälisestä julkisen talouden
valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta**

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämä ehdotus on osa lainsäädäntöpakettia, ja sillä on tarkoitus korvata julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97¹ (vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevä osio). Sen ohella tehdään ehdotus liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97² (vakaus- ja kasvusopimuksen korjaava osio) muuttamisesta sekä ehdotus jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista 8 päivänä marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU³ muuttamisesta. Paketin tarkoituksena on uudistaa EU:n finanssipoliittinen kehys.

Vuonna 2011 asetusta (EY) N:o 1466/97 muutettiin asetuksella (EU) N:o 1175/2011⁴, asetusta (EY) N:o 1467/97 muutettiin asetuksella (EU) N:o 1177/2011⁵ ja annettiin direktiivi 2011/85/EU osana niin kutsuttua six pack -lainsäädäntöpakettia maailmanlaajuisesta finanssikriisistä ja euroalueen valtionvelkakriisistä saatujen opetusten huomioon ottamiseksi.

Asetuksen (EY) N:o 1466/97 12 a artikla sisältää uudelleentarkastelulausekkeen, jonka mukaan komission on annettava viiden vuoden välein asetuksen soveltamista koskeva kertomus, jossa arvioidaan i) asetuksen tehokkuutta sekä ii) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tiiviimmän koordinoinnin ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa SEUT-sopimuksen mukaisesti. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia asetuksen muuttamiseksi. Komissio tarkasteli asetusta uudelleen osana helmikuussa 2020 käynnistettyä EU:n talousohjausjärjestelmän uudelleentarkastelua.⁶

EU:n talousohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu perustui useiden eri sidosryhmien laajaan kuulemiseen, johon osallistui muun muassa EU:n toimielimiä, kansalaisia, jäsenvaltioiden hallituksia ja parlamentteja, työmarkkinaosapuolia, valtioista riippumattomia instituutioita ja tiedeyhteisön edustajia. Se osoitti, että ohjausjärjestelmällä on monia vahvuuksia, mutta myös useita heikkouksia, joita ovat etenkin lisääntyvä monimutkaisuus, tarve vähentää velkaa

¹ [EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.](#)

² [EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.](#)

³ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1175/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta ([EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12](#)).

⁵ Neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2011, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta ([EUVL L 306, 23.11.2011, s. 33](#)).

⁶ Komission tiedonanto *Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu – Kertomus asetusten (EU) N:o 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 ja 473/2013 soveltamisesta ja neuvoston direktiivin 2011/85/EU asianmukaisuudesta*, COM(2020) 55 final, 5.2.2020.

tuloksellisemmin velkasuhteen ollessa korkea ja luoda puskureita tulevien häiriöiden varalle sekä tarve päivittää monet välineet ja menettelyt ottamalla niissä huomioon viimeaikaisten talouden häiriöiden vuoksi toteutetuista politiikkatoimista saadut kokemukset, mukaan lukien elpymis- ja palautumistukivälineen puitteissa toteutettujen uudistusten ja investointien välinen vuorovaikutus. Ehdotetulla paketilla, johon tämä ehdotus kuuluu, pyritään korjaamaan näitä heikkouksia ja sisällyttämään mainitut opetukset ohjausjärjestelmään.

Komissio esitti 9. marraskuuta 2022 annetussa tiedonannossa linjauksensa EU:n talousohjausjärjestelmän uudistamiseksi⁷. Tarkoituksena on varmistaa velkakestävyys ja edistää kestävää ja osallistavaa kasvua kaikissa jäsenvaltioissa. Linjauksissa kaavailtiin vahvempaa kansallista sitoutumista, yksinkertaisempaa ohjausjärjestelmää ja voimakkaampaa keskipitkän aikavälin painottamista yhdistettynä vahvempaan ja johdonmukaisempaan noudattamisen varmistamiseen. Lokakuussa 2021 käynnistetyssä julkisessa kuulemisessa kehoitettiin EU:n toimielimiä ja kaikkia keskeisiä sidosryhmiä osallistumaan tästä aiheesta käytävään keskusteluun, ja myös siinä esitetyt huomiot otettiin huomioon linjauksissa.⁸

Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkasteluun ja lokakuussa 2021 käynnistetyn julkisen kuulemisen tuloksiin sekä 9. marraskuuta 2022 annetussa tiedonannossa esitettyihin linjauksiin pohjautuen lainsäädäntöpaketilla pyritään tekemään EU:n talousohjausjärjestelmästä yksinkertaisempi (käyttämällä vain yhtä operatiivista indikaattoria, nettomenouraa, ja yksinkertaistamalla raportointivaatimuksia erityisesti ottamalla käyttöön yksi kokonaisvaltainen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma), läpinäkyvämpi ja vaikuttavampi, lisäämään jäsenvaltioiden sitoutumista ohjausjärjestelmään ja parantamaan sen noudattamisen valvontaa. Lisäksi pyritään siihen, että ohjausjärjestelmä mahdollistaa uudistusten ja investointien toteuttamisen ja samalla voidaan pienentää korkeaa julkisen talouden velkasuhdetta realistisesti, asteittain ja pitkäjänteisesti. Uudistetulla ohjausjärjestelmällä on yhdessä vahvemman ja vaikuttavamman eurooppalaisen ohjausjakson kanssa tarkoitus auttaa rakentamaan vihreää, digitaalista ja häiriönsietokykyistä tulevaisuuden taloutta ja varmistaa samalla julkisen talouden kestävyys. Uudistusehdotuksissa on tästä syystä otettu huomioon useiden vuosien ajan havaittu julkisen velan kasvu ja velan määrän entistä suurempi vaihtelu jäsenvaltioiden välillä, vihreän ja digitaalisen siirtymän edellyttämä mittava investointitarve ja tarve varmistaa energiaturvallisuus, avoin strateginen riippumattomuus ja sosiaalinen ja taloudellinen häiriönsietokyky sekä turvallisuus- ja puolustusalan strategisen kompassin täytäntöönpano.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Koska komission 9. marraskuuta 2022 julkaisemien EU:n talousohjausjärjestelmän uudistamista koskevien linjausten täytäntöönpano edellyttää mittavia muutoksia, ehdotuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi talouspolitiikan tuloksellisesta koordinoinnista ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta on tarkoitus korvata asetus (EY) N:o 1466/97.

⁷ Komission tiedonanto linjauksista EU:n talouden ohjausjärjestelmän uudistamiseksi, COM(2022) 583 final, 9.11.2022.

⁸ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja *Online public consultation on the review of the EU economic governance framework – Summary of responses – Final Report*, SWD(2022) 104 final, 28.3.2022.

Näillä kolmella säädöksellä on tarkoitus luoda keskipitkän aikavälin näkökulmaan ja jäsenvaltioiden sitoutumiseen perustuva uudistettu ohjausjärjestelmä, jolla pyritään vähentämään suuria velkamääriä uskottavasti ja huomattavasti sekä edistämään kestävä ja osallistavaa kasvua. Uudistetussa talouden ohjausjärjestelmässä pidetään näin ollen kiinni vakaus- ja kasvusopimuksen perustavoitteista, jotka ovat kurinalainen budjettipolitiikka ja kasvun edistäminen, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen sisältyvistä ohjausjärjestelmää koskevista perusmääräyksistä.

Koska uudistetulla ohjausjärjestelmällä pyritään terveeseen ja kestäväan julkiseen talouteen sekä kasvun edistämiseen, se vastaa myös talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen (vakaussopimus) III osaston muodostavan finanssipoliittisen sopimuksen tavoitteita.⁹ Myös muissa ehdotetun lainsäädännön osissa säilytetään finanssipoliittisen sopimuksen oleellinen sisältö. Tässä asetuksessa sovelletaan maakohtaisiin velkahaasteisiin perustuvaa keskipitkän aikavälin näkökulmaa. Näin ollen osin noudatetaan finanssipoliittisen sopimuksen vaatimusta, jonka mukaan keskipitkän aikavälin rahoitusasemien lähentämisestä tehtävässä ehdotuksessa on otettava huomioon maakohtaiset julkisen velan haasteet (vakaussopimuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohta). Vaikka finanssipoliittisessa sopimuksessa painotetaan rakenteellista rahoitusasemaa, siinä edellytetään myös kokonaisarviota, johon sisältyy analyysi menoista, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet (vakaussopimuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohta). Tämä analyysi säilytetään tässä asetuksessa. Finanssipoliittisessa sopimuksessa sallitaan väliaikaiset poikkeamiset keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa (vakaussopimuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohta). Näin on myös tässä asetuksessa. Finanssipoliittisessa sopimuksessa määrätään, että jos havaitaan merkittäviä poikkeamia keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta, on toteutettava toimenpiteitä poikkeamien korjaamiseksi tietyn ajanjakson kuluessa (vakaussopimuksen 3 artiklan 1 kohdan e alakohta). Uudistetussa ohjausjärjestelmässä edellytetään vastaavasti korjaamaan poikkeamiset neuvoston vahvistamasta nettomenourasta. Lisäksi jos poikkeamat aiheuttavat alijäämän, joka on yli 3 prosenttia suhteessa BKT:hen, jäsenvaltio voidaan asettaa liiallisia alijäämiä koskevaan menettelyyn. Jos jäsenvaltion velka on yli 60 prosenttia suhteessa BKT:hen, velkaperusteista liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä vahvistetaan: tällöin siinä keskitytään poikkeamiin nettomenouralta, joka korvaa voimassa olevan, velan supistamista

⁹ Vahvistaakseen budjettikuria koko suhdannekierron ajan 25 jäsenvaltiota ratifioi 2. maaliskuuta 2012 hallitustenvälisen vakaussopimuksen. Vakaussopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa muistutetaan, että ”[s]opimuspuolet soveltavat ja tulkitsevat [sitä] yhdenmukaisesti niiden sopimusten, joihin Euroopan unioni perustuu, ja erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan samoin kuin Euroopan unionin oikeuden kanssa, mukaan lukien menettelyä koskeva lainsäädäntö niissä tapauksissa, joissa on hyväksyttävä johdettua lainsäädäntöä”. Vakaussopimuksen 2 artiklan 2 kohdassa muistutetaan, että ”sopimusta sovelletaan sikäli kuin se on yhteensopiva niiden sopimusten kanssa, joihin Euroopan unioni perustuu, ja Euroopan unionin oikeuden kanssa. Se ei vaikuta unionin toimivaltaan talousliiton alalla.” Vakaussopimuksen III osasto, ”finanssipoliittinen sopimus”, sitoo jäsenvaltioita, joiden rahayksikkö on euro, ja vapaaehtoisuuden pohjalta muita jäsenvaltioita (vakaussopimuksen 1 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 5 kohta). Vakaussopimuksen 16 artiklan mukaan ”[v]iimeistään viiden vuoden kuluttua tämän sopimuksen voimaantulopäivästä toteutetaan sen täytäntöönpanosta saatujen kokemusten arvioinnin perusteella Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tarvittavat toimenpiteet tämän sopimuksen sisällön liittämiseksi osaksi Euroopan unionin oikeutta”.

koskevan vertailuarvon (niin kutsuttu 1/20-sääntö), koska se on edellyttänyt liian vaativia julkisen talouden toimia. Finanssipoliittisessa sopimuksessa annetaan kansallisten riippumattomien finanssipoliitiikan instituutioiden tehtäväksi valvoa sopimuksen sääntöjen noudattamista, ja näiden, sääntöjen noudattamisen valvonnasta vastaavien elinten asemaa ja riippumattomuutta koskevat säännökset, jotka oli vakaussopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan esitettävä komission ehdottamissa yhteisissä periaatteissa¹⁰, on nyt sisällytetty kaikilta osin ehdotukseen direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta. Finanssipoliittisen sopimuksen mukaan komissio ja neuvosto osallistuvat noudattamisen valvontaprosessiin (vakaussopimuksen 5 artikla), kuten ehdotuksessa neuvoston asetukseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta todetaan.

Finanssipoliittisen sopimuksen ja uudistetun talouden ohjausjärjestelmän yhteiset piirteet johtuvat myös finanssipoliittisen sopimuksen saattamisesta osaksi kansallisia oikeusjärjestyksiä. Useimmat vakaussopimuksen sopimuspuolet ovat saattaneet sen määräykset osaksi kansallista lainsäädäntöä kytkemällä säädöksensä suoraan vastaaviin EU:n säädöksiin.¹¹ Tämä koskee keskipitkän aikavälin tavoitetta ja lähentymisuraa sekä merkittävän poikkeamisen arvioimista ja säännöksiä, joissa edellytetään neuvoston hyväksymien suositusten noudattamista (ne kaikki perustuvat asetukseen (EY) N:o 1466/97).

Näiden yhteneväisyyksien perusteella voidaan katsoa, että ehdotetulla uudistetulla talouden ohjausjärjestelmällä sisällytetään julkista taloutta koskevat vakaussopimuksen määräykset EU:n lainsäädäntöön vakaussopimuksen 16 artiklaa noudattaen.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on osa lainsäädäntöpakettia, jolla on tarkoitus siirtyä riskiperusteiseen yhteiseen EU:n valvontakehykseen, jossa jäsenvaltioita kohdellaan eriytetysti ottaen huomioon niiden julkisen velan haasteet. Sillä tarkistetaan EU:n finanssipoliittista kehystä yhdistämällä julkisen talouden tavoitteet sekä uudistus- ja investointitavoitteet yhteen kokonaisvaltaiseen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiseen suunnitelmaan, joka on uuden ohjausjärjestelmän kulmakivi. Suunnitelma sisältää kaikki jäsenvaltioiden antamat uudistus- ja investointisitoumukset, joilla ne pyrkivät vastaamaan talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa sekä maakohtaisissa suosituksissa yksilöityihin haasteisiin. Tällainen uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuus voi mahdollistaa julkisen talouden sopeuttamisen aikajanan pidentämisen, mikäli ne kokonaisuutena tarkasteltuina täyttävät tietyt kriteerit, esimerkiksi edistävät kasvua (esimerkkejä tällaisista uudistuksista ovat vastaaminen väestön ikääntymisen aiheuttamiin haasteisiin, työmarkkinoiden toiminnan parantaminen ja työvoiman tarjonnan lisääminen, kannustaminen innovointiin ja osaamisen vahvistaminen, liiketoimintaympäristön parantaminen¹², sisämarkkinoiden esteiden poistaminen ja strategisten riippuvuuksien vähentäminen), tukevat julkisen talouden kestävyyttä (tällaisia uudistuksia ovat esimerkiksi eläkeuudistukset, julkisten menojen kustannustehokkuutta

¹⁰ Ks. komission tiedonanto *Kansallisia julkisen talouden korjausmekanismeja koskevat yhteiset periaatteet*, COM(2012) 342 final, 20.6.2012.

¹¹ https://economy-finance.ec.europa.eu/system/files/2017-02/c20171201_en.pdf

¹² Hyvä hallintotapa ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen, erityisesti riippumaton, laadukas ja tehokas oikeuslaitos, toimiva ja vaikuttava verojärjestelmä sekä tulokselliset maksukyvyttömyysmenettelyt ja vankat korruption- ja petostentorjunnan säännöstit ovat keskeisiä tässä yhteydessä.

parantavat uudistukset tai veronkantoa lisäävät uudistukset) ja ovat ehdotetun asetuksen liitteessä VI määriteltyjen unionin yhteisten painopisteiden mukaisia.

Ehdotettu asetus sekä makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta 16 päivänä marraskuuta 2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011¹³ vaikuttavat toisiinsa sikäli, että neuvosto voi antaa suosituksen, jossa todetaan liiallisen epätasapainon olemassaolo, mikäli jäsenvaltio ei toteuta keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessa suunnitelmassaan annettuja sitoumuksia makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kannalta merkityksellisten maakohtaisten suositusten noudattamiseksi. Lisäksi jos jäsenvaltio on asetettu liiallista epätasapainoa koskevaan menettelyyn, sen on ehdotetun asetuksen mukaan toimitettava tarkistettu keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma, joka toimii asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisena korjaussuunnitelmana.

Ehdotettu asetus on vuorovaikutuksessa myös rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta 21 päivänä toukokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013¹⁴ kanssa. Euroalueen jäsenvaltioiden, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 472/2013 mukaisen makrotalouden sopeutusohjelman kohteena, ei tarvitse ehdotetun asetuksen mukaan toimittaa kansallisia keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisia suunnitelmia eikä vuotuisia tilannekatsauksia niin kauan kuin sopeutusohjelma on voimassa. Lisäksi jos asetuksen (EU) N:o 472/2013 nojalla tiukennetun valvonnan kohteena olevat euroalueen jäsenvaltiot poikkeavat nettomenouralta, niiden on otettava huomioon neuvoston SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti antamat suositukset.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tämän säädöksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä SEUT-sopimus, 121 artiklan 6 kohta.

Kyseisen määräyksen nojalla Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat antaa tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen asetuksilla säännöt jäsenvaltioiden monenvälisestä valvonnasta, mukaan lukien monenvälinen menettely, jota noudattaen jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa arvioidaan. SEUT-sopimuksen 121 artiklan päätarkoituksena on jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointi, koska ne ovat riippuvaisia toisistaan.

SEUT-sopimuksen 121 artiklan 6 kohtaa on käytetty oikeusperustana asetukselle (EY) N:o 1466/97, joka tällä ehdotuksella korvattaisiin. Tämän ehdotuksen tavoite on edelleen sama kuin asetuksen (EY) N:o 1466/97 tavoite eli sillä pyritään varmistamaan

¹³ EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25.

¹⁴ EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1.

jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointi ja jäsenvaltioiden julkisen talouden monenvälinen valvonta, jonka tarkoituksena on varmistaa johtavien periaatteiden eli vakaan hintatason, terveen julkisen talouden ja rahatalouden sekä kestävän maksutaseen noudattaminen.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotuksella on tarkoitus siirtyä riskiperusteiseen EU:n valvontakehykseen, jossa jäsenvaltioita kohdellaan eriytetysti ottamalla huomioon niiden julkista velkaa koskevat haasteet. Kansalliset keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiset suunnitelmat ovat ehdotetun kehyksen kulmakivi. Yhteen kokonaisvaltaiseen keskipitkän aikavälin suunnitelmaan kootaan finanssipolitiikkaa, uudistuksia ja investointeja koskevat tavoitteet, mukaan lukien tavoitteet, joilla korjataan tarvittaessa makrotalouden epätasapainoja, ja saadaan näin aikaan johdonmukainen ja yksinkertainen menettely. Jäsenvaltioilla on enemmän liikkumavaraa julkisen talouden nettomenouransa asettamisessa, mikä vahvistaa kansallista sitoutumista julkisen talouden kehityspolkuihin. Jäsenvaltioiden monenvälisen valvonnan varmistamiseksi on samalla erittäin tärkeää, että nämä suunnitelmat ankkuroidaan unionin yhteiseen kehykseen talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa, koska talous- ja rahaliiton jäsenten välillä saattaa olla heijastusvaikutuksia. Näin varmistetaan myös jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu ja johdonmukaisuus unionin yhteisten painopisteiden kanssa.

Ehdotus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa sen tavoitetta eli SEUT-sopimuksessa edellytettyä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen koordinointia ja niiden julkisen talouden monenvälistä valvontaa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen. Siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen välineelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

SEUT-sopimuksen 121 artiklan 6 kohdassa määrätään asetusten antamisesta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

EU:n talousohjausjärjestelmää koskevat jälkiarvioinnit julkaistiin helmikuussa 2020¹⁵ ja lokakuussa 2021¹⁶.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Sidosryhmien kanssa on toteutettu laajoja kuulemisia. Ne muodostuivat seuraavista:

- Verkkokuuleminen, jolla kerättiin sidosryhmien, kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten näkemyksiä. Tiivistelmä tämän kuulemisen tuloksista julkaistiin maaliskuussa 2022.
- Neuvostossa (Ecofin), euroryhmässä, talous- ja rahoituskomiteassa sekä talouspoliittisessa komiteassa käytiin perusteellisia temaattisia keskusteluja jäsenvaltioiden kanssa.

Tulokset on otettu huomioon 9. marraskuuta 2022 annetussa komission tiedonannossa linjauksista EU:n talousohjausjärjestelmän uudistamiseksi¹⁷ sekä tässä ehdotuksessa.

Marraskuun 9. päivänä 2022 annetun tiedonannon hyväksymisen jälkeen komissio on toimittanut jäsenvaltioille lisäaineistoa ehdotetun uudistuksen vaikutuksista, ja jäsenvaltioiden kanssa on käyty neuvostossa ja Euroopan parlamentissa jatkokeskusteluja, jotka on otettu huomioon tässä ehdotuksessa:

- Euroopan parlamentti hyväksyi 15. maaliskuuta 2023 talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevat vuosittaiset mietintönsä, joissa keskityttiin myös EU:n talousohjausjärjestelmän uudistukseen ja eurooppalaisen ohjausjakson tulevaisuuteen.
- Neuvosto (Ecofin) hyväksyi päätelmät linjauksista EU:n talousohjausjärjestelmän uudistamiseksi 14. maaliskuuta 2023, ja Eurooppa-neuvosto vahvisti ne 23.–24. maaliskuuta 2023 pitämässään kokouksessa.

- **Vaikutustenarviointi**

Tälle ehdotukselle on myönnetty vapautus vaikutustenarvioinnista seuraavista syistä: i) vaihtoehtoja ei ole, koska EU:n finanssipoliittinen kehys asettaa tarkistukselle rajat, ja ii) ehdotuksessa keskitytään kohdennettuihin muutoksiin, jotka iii) eivät lisää jäsenvaltioiden raportointivaatimuksia ja iv) joissa otetaan huomioon äskettäiset näytönkeräämistoimet, jotka

¹⁵ Komission tiedonanto *Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu – Kertomus asetusten (EU) N:o 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 ja 473/2013 soveltamisesta ja neuvoston direktiivin 2011/85/EU asianmukaisuudesta*, COM(2020) 55 final, 5.2.2020.

¹⁶ Komission tiedonanto *EU:n talous covid-19-pandemian jälkeen: vaikutukset talouden ohjausjärjestelmään*, COM(2021) 662 final, 19.10.2021.

¹⁷ COM(2022) 583 final.

on julkaistu vuosina 2020–2022 laadituissa komission yksiköiden valmisteluasiakirjoissa ja tiedonannoissa.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia oikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotettu asetus ei edellytä toimenpiteitä, joilla helpotetaan sen täytäntöönpanoa. Tämän lainsäädäntötoimen aihe ei aiheuta jäsenvaltioille täytäntöönpanoon liittyviä haasteita.

Ehdotetulla asetuksella yksinkertaistetaan jäsenvaltioiden raportointivaatimuksia käyttämällä nettomenouraa ainoana operatiivisena indikaattorina ja ottamalla käyttöön yksi kokonaisvaltainen yhdenmukainen kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma, jolla korvataan jäsenvaltioiden vakaus- tai lähentymisohjelmat ja kansalliset uudistusohjelmat.

Ehdotetun asetuksen 36 artikla sisältää uudelleentarkastelulausekkeen, jonka mukaan komission on annettava viiden vuoden välein asetuksen soveltamista koskeva kertomus. Kertomuksessa tarkastellaan i) asetuksen vaikuttavuutta ja etenkin sitä, ovatko päätöksentekoa koskevat säännökset osoittautuneet niin vankoina, että niillä voidaan varmistaa julkisen velan asteittainen vähentäminen tai sen pitäminen maltillisella tasolla, ja ii) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tiiviimmän koordinoinnin ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa SEUT-sopimuksen mukaisesti.

Kansallisen sitoutumisen lisääminen on keskeinen osa uudistusta, jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot panevat tarkistetun EU:n ohjausjärjestelmän täytäntöön. Tämä saadaan aikaan sisällyttämällä unionin yhteisen kehyksen vaatimukset nykyistä paremmin jäsenvaltioissa käytävään poliittiseen keskusteluun ja laajentamalla riippumattomien finanssipoliittikan instituutioiden roolia ottamalla ne mukaan jäsenvaltioiden keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien toteuttamisen seurantaan. Lisäksi komissio aikoo tutkia, miten Euroopan finanssipoliittisen komitean¹⁸ roolia voitaisiin vahvistaa säilyttäen samalla komissiolle perussopimuksilla annettu valvontatehtävä. Tällä hetkellä Euroopan finanssipoliittisen komitean tehtävänä on arvioida EU:n finanssipoliittisen kehyksen täytäntöönpanoa ja erityisesti horisontaalista johdonmukaisuutta sekä mahdollisia sääntöjen

¹⁸ Komission päätös (EU) 2015/1937, annettu 21 päivänä lokakuuta 2015, riippumattoman neuvoa-antavan Euroopan finanssipoliittisen komitean perustamisesta (EUVL L 282, 28.10.2015, s. 37).

vakavia noudattamatta jättämisistä ja finanssipolitiikan virityksen asianmukaisuutta. Euroopan finanssipoliittinen komitea antaa komissiolle neuvoja näistä seikoista ja esittää vakaus- ja kasvusopimuksen nojalla käytettävissä olevia politiikkavaihtoehtoja, jos se havaitsee talous- ja rahaliiton asianmukaista toimintaa uhkaavia riskejä. Se tekee myös yhteistyötä kansallisten riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden kanssa parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi ja yhteisymmärryksen helpottamiseksi. Euroopan finanssipoliittisen komitean uusia tehtäviä voisivat olla muun muassa tiedon tuottaminen uudistetun kehyksen säännöllistä arviointia varten ja arviointien laatiminen uudistetun ohjausjärjestelmän keskeisten osatekijöiden toteuttamisesta. Finanssipoliittinen komitea voisi myös antaa lausunnon neuvostolle tämän tehdessä päätöstä yleisen poikkeuslausekkeen aktivoimisesta (tai sen soveltamisen jatkamisesta).

• **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotetun asetuksen 1 luvussa (1 ja 2 artikla) esitetään asetuksen tarkoitus, joka on etenkin yksityiskohtaisten sääntöjen antaminen kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien sisällöstä, toimittamisesta, arvioinnista ja seurannasta. Luvussa määritellään myös asetuksessa käytetyt keskeiset termit.

Ehdotetun asetuksen 2 luku (3 ja 4 artikla) sisältää talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevat säännöt. Niillä saatetaan EU:n finanssipoliittinen kehys osaksi eurooppalaisen ohjausjakson valvontasykliä. Luvussa säädetään myös, että jäsenvaltioiden on otettava huomioon neuvoston antama ohjaus, ja luetellaan ne oikeudelliset toimenpiteet, joita voidaan toteuttaa, jos jäsenvaltiot eivät ota ohjausta huomioon.

Ehdotetun asetuksen 3 luvussa (5–8 artikla) keskitytään tekniseen kehitysuriaan, jonka komissio määrittää niille jäsenvaltioille, joiden julkinen velka suhteessa BKT:hen ylittää 60 prosenttia tai julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen ylittää 3 prosenttia.

Ehdotetun asetuksen 4 luvussa (9–19 artikla) säädetään keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisia suunnitelmia koskevasta prosessista. Siinä vahvistetaan jäsenvaltioiden velvollisuus toimittaa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma, komission ja jäsenvaltioiden ennen suunnitelmien toimittamista käymän teknisen vuoropuhelun tavoitteet, suunnitelmien sisältö ja niitä koskevat vaatimukset, sopeutuskauden pidentämisen edellytykset ja kriteerit, komission toteuttama suunnitelman arviointimenettely ja suunnitelman hyväksymismenettely neuvostossa. Luvussa vahvistetaan myös, missä tilanteissa neuvosto voi pyytää jäsenvaltiota toimittamaan tarkistetun suunnitelman ja ehdottaa hyväksymänsä nettomenouran tarkistamista, mikäli jäsenvaltio ei täytä tarkistetun suunnitelman toimittamisedellytyksiä tai jättää toteuttamatta sopeutuskauden pidentämisen perustana olleet uudistus- ja investointisitoumukset.

Ehdotetun asetuksen 5 luvussa (20–25 artikla) säädetään kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien seurantaprosessista sekä siitä, mitä tapahtuu, jos on olemassa huomattava nettomenouralta poikkeamisen riski. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuotuisia tilannekatsauksia, ja komissio seuraa nettomenourien toteutumista muun muassa perustamalla valvontakirjanpidon. Luvun artikloissa säädetään myös kansallisten riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden roolista valvontamenettelyssä ja vahvistetaan edellytykset, joilla yleinen poikkeuslauseke tai maakohtainen poikkeuslauseke voidaan aktivoida.

Ehdotetun asetuksen 6 luvussa (26–29 artikla) vahvistetaan toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä käytävän taloudellisen vuoropuhelun edellytykset, joita ovat muun muassa velvollisuus

tiedottaa Euroopan parlamentille asetuksen soveltamisesta, ”noudata tai selitä” -sääntö sekä Euroopan parlamentin mahdollisuus vaihtaa näkemyksiä jäsenvaltion kanssa, jos on olemassa huomattava nettomenouralta poikkeamisen riski.

Ehdotetun asetuksen 7 luvussa (30 artikla) säädetään vuorovaikutuksesta asetuksen (EU) N:o 1176/2011 kanssa ja edellytetään, että on harkittava liiallista epätasapainoa koskevan menettelyn käynnistämistä, mikäli jäsenvaltio ei toteuta keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiseen suunnitelmaansa sisältyviä makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kannalta merkityksellisiä uudistus- ja investointisitoumuksia. Luvussa säädetään myös, että jos liiallista epätasapainoa koskeva menettely käynnistetään asetuksen (EU) N:o 1176/2011 nojalla, jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma, joka toimii mainitun asetuksen mukaisena korjaussuunnitelmana.

Ehdotetun asetuksen 8 luvussa (31 artikla) säädetään vuorovaikutuksesta asetuksen (EU) N:o 472/2013 kanssa. Siinä vapautetaan makrotalouden sopeutusohjelman kohteena olevat euroalueen jäsenvaltiot velvollisuudesta toimittaa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma ja vuotuinen tilannekatsaus ja edellytetään, että tiukennetun valvonnan kohteena olevien euroalueen jäsenvaltioiden on otettava huomioon neuvoston SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla antamat suositukset, jos nettomenouralta poiketaan.

Ehdotetun asetuksen 9 luvussa (32 ja 33 artikla) annetaan komissiolle valtuudet tehdä liitteisiin (liitettä I lukuun ottamatta) muutoksia delegoiduilla säädöksillä ja vahvistetaan edellytykset, joilla komissio voi käyttää tätä siirrettyä toimivaltaa.

Ehdotetun asetuksen 10 luvussa (34–38 artikla) vahvistetaan ehdotettuun asetukseen sovellettavat yhteiset säännökset, jotka koskevat jäsenvaltioiden kanssa käytävää vuoropuhelua ja jäsenvaltioihin tehtäviä tarkastuskäyntejä, uudelleentarkastelulauseketta, asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamista ja voimaantuloa.

Ehdotetun asetuksen liitteet I–VII sisältävät seuraavat seikat: kriteerit keskipitkän aikavälin teknisen kehitysuran asettamiseksi niille jäsenvaltioille, joiden julkinen velka suhteessa BKT:hen ylittää 60 prosenttia tai julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen ylittää 3 prosenttia, tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisissa suunnitelmissa, tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava vuotuisissa tilannekatsauksissa, valvontakirjanpidon toiminta, menetelmä, jota komissio käyttää uskottavuuden arvioinnissa, luettelo unionin yhteisistä painopisteistä sekä sopeutuskauden pidentämisen perustana olevan uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden arviointikehys.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**talouspolitiikan tuloksellisesta koordinoinnista ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon (alaviite),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa, jäljempänä 'SEUT-sopimus', edellytetään jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen sovittamista yhteen unionissa, mikä merkitsee seuraavien johtavien periaatteiden noudattamista: vakaa hintataso, terve julkinen talous ja rahatalous sekä kestävä maksutase.
- (2) Alun perin 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetuista neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1466/97¹⁹ ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1467/97²⁰ sekä vakaus- ja kasvusopimuksesta 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetusta Eurooppa-neuvoston päätöslauselmasta²¹ koostuneen vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve ja kestävä julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä sekä saavuttamaan rahoitusvakauden tukema vahva ja kestävä kasvu ja tukemaan tällä tavoin kestävää kasvua koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.
- (3) Tämän asetuksen kohteena oleva julkisen talouden ohjausjärjestelmä on osa eurooppalaista ohjausjaksoa, johon sisältyy myös jäsenvaltioiden laajemman talous- ja työllisyyspolitiikan koordinointi ja valvonta SEUT-sopimuksen 121 artiklan ja 148 artiklan mukaisesti.

¹⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).

²⁰ Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

²¹ Eurooppa-neuvoston päätöslauselma vakaus- ja kasvusopimuksesta Amsterdam 17 päivänä kesäkuuta 1997 (EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1).

- (4) Työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja muiden sidosryhmien osallistuminen talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon on keskeisen tärkeää sitoutumisen sekä läpinäkyvän ja osallistavan päätöksenteon varmistamiseksi.
- (5) Unionin talousohjausjärjestelmää olisi mukautettava siten, että siinä otetaan paremmin huomioon eri jäsenvaltioiden julkisen talouden rahoitusasemien, julkisen velan haasteiden ja muiden haavoittuvuuksien lisääntyvä keskinäinen epäyhtenäisyys. Covid-19-pandemian johdosta toteutetut vahvat politiikkatoimet osoittautuivat hyvin tuloksellisiksi kriisin aiheuttamien taloudellisten ja sosiaalisten vahinkojen lieventämisessä, mutta kriisi sai aikaan julkisen ja yksityisen sektorin velkasuhteiden huomattavan kasvun. Tästä syystä on erityisen tärkeää, että velkasuhteita pienennetään maltillisille tasoille asteittain, pitkäjänteisesti ja kasvua edistävällä tavalla ja että makrotalouden epätasapainoja korjataan unohtamatta työllisyyttä koskevia ja sosiaalisia tavoitteita. Lisäksi unionin talousohjausjärjestelmää olisi mukautettava siten, että sillä autetaan vastaamaan unionin keskipitkän ja pitkän aikavälin haasteisiin, joita ovat muun muassa oikeudenmukaisen digitaalisen ja vihreän siirtymän, mukaan lukien ilmastolaki²², aikaan saaminen, energiaturvallisuuden varmistaminen, avoin strateginen riippumattomuus, vastaaminen väestörakenteen muutokseen, yhteiskunnan ja talouden häiriönsietokyvyn vahvistaminen sekä turvallisuus- ja puolustusalan strategisen kompassin täytäntöönpano. Tämä kaikki edellyttää uudistuksia ja mittavia pitkäjänteisiä investointeja tulevana vuosina.
- (6) Velkakestävyys sekä kestävä ja osallistava kasvu olisi oltava keskeisellä sijalla unionin talousohjausjärjestelmässä, ja sen vuoksi siinä olisi kohdeltava jäsenvaltioita eriytetysti ottamalla huomioon niiden julkiseen velkaan liittyvät haasteet ja sallimalla maakohtaiset julkisen talouden kehityspotentiaalit.
- (7) SEUT-sopimuksen 121 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa sekä 148 artiklan 4 kohdassa määrättyä monenvälisellä valvontamenettelyllä olisi nykyistä tarkempia sääntöjä noudattaen seurattava kaikkea talouden ja työllisyyden kehitystä kussakin jäsenvaltiossa ja unionissa. Tähän sisältyy makrotalouden epätasapainojen havaitseminen ja liiallisten epätasapainojen ehkäiseminen ja korjaaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1174/2011²³ ja (EU) N:o 1176/2011²⁴ mukaisesti. Jotta tällaista talouden ja työllisyyden kehitystä voidaan seurata, jäsenvaltioiden olisi toimitettava tietoja keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien muodossa.

²² Eurooppalaisessa ilmastolaissa asetetaan unionin laajuinen ilmastoneutraaliustavoite, joka tulee saavuttaa vuoteen 2050 mennessä, ja edellytetään, että unionin toimet ja jäsenvaltiot edistyvät sopeutumiskyvyn parantamisessa, mikä edellyttää huomattavia julkisia investointeja, joilla vähennetään ilmastomuutoksen EU:lle ja sen jäsenvaltioille aiheuttamia kielteisiä sosioekonomisia vaikutuksia, kasvuun ja julkisen talouden kestävyteen kohdistuvat kielteiset vaikutukset mukaan lukien.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1174/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

- (8) Tästä syystä olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien sisällöstä, toimittamisesta, arvioinnista ja seurannasta, jotta voidaan edistää velkakestävyyttä sekä kestävää ja osallistavaa kasvua jäsenvaltioissa ja ehkäistä keskipitkän aikavälin suunnittelun avulla liiallisen julkisen talouden alijäämän syntyminen.
- (9) Keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisiin suunnitelmiin olisi koottava kunkin jäsenvaltion finanssipolitiikkaa, rakenneuudistuksia ja investointeja koskevat sitoumukset, ja näiden suunnitelmien olisi oltava unionin talousohjausjärjestelmän kulmakivi. Kunkin jäsenvaltion olisi laadittava keskipitkän aikavälin suunnitelma, jossa esitetään jäsenvaltion julkisen talouden kehityspolku sekä ensisijaisia julkisia investointeja ja uudistuksia koskevat sitoumukset, joiden muodostaman kokonaisuuden avulla varmistetaan pitkäjänteinen ja asteittainen velan vähentäminen sekä kestävä ja osallistava kasvu myötäsyklistä finanssipolitiikkaa välttämällä, sekä laajemmat uudistus- ja investointisitoumukset, jotka liittyvät muun muassa vihreään ja digitaaliseen siirtymään, yhteiskunnan ja talouden häiriönsietokykyyn ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoon. Kansallisissa elpymis- ja palautumissuunnitelmissa tehdyt sitoumukset olisi elpymis- ja palautumistukivälineen²⁵ voimassaoloaikana otettava asianmukaisesti huomioon.
- (10) Myös koheesiopolitiikan rahastot on synkronoitu talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson prosessin kanssa. EU:n talousarvion pitkän aikavälin investointipolitiikan tavoin myös koheesiopolitiikan investoinnit ja uudistukset olisi otettava asianmukaisesti huomioon laadittaessa kansallisia keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisia suunnitelmia. Kunkin jäsenvaltion olisi myös selitettävä, miten sen kansallisella keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisella suunnitelmalla varmistetaan johdonmukaisuus EU:n varoista saatavilla tuloilla ja kansallisella osarahoituksella täysin katettavien EU:n ohjelmien menojen kanssa.
- (11) Ennen kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien esittämistä olisi käytävä komission kanssa tekninen vuoropuhelu, jolla varmistetaan tämän asetuksen säännösten noudattaminen. Neuvoston olisi komission suosituksen perusteella asetettava nettomenoura ja hyväksyttävä uudistus- ja investointisitoumukset, mukaan lukien mahdolliset sopeutuskauden mahdollista pidentämistä varten tehdyt sitoumukset.
- (12) Unionin finanssipolitiikan kehityksen yksinkertaistamiseksi ja läpinäkyvyyden lisäämiseksi kunkin jäsenvaltion julkisen talouden kehitysuran asettamisen ja vuotuisen julkisen talouden valvonnan olisi perustuttava yhteen ainoaan operatiiviseen indikaattoriin, joka on ankkuroitu velkakestävyyteen. Tämän yhden operatiivisen indikaattorin olisi perustuttava kansallisesti rahoitettuihin nettomääräisiin perusmenoihin, joilla tarkoitetaan menoja ilman päätösperäisiä tulopuolen toimenpiteitä, korkomenoja ja suhdanteesta johtuvia työttömyysmenoja sekä unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla. Tämä indikaattori mahdollistaa makrotalouden vakauttamisen, koska automaattisten

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17).

vakauttajien toiminta, mukaan lukien tulojen ja menojen vaihtelut, joihin hallitus ei suoraan voi vaikuttaa, ei vaikuta siihen.

- (13) Ohjatakseen jäsenvaltioita näiden laatiessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisia suunnitelmiaan komission olisi ehdotettava teknistä kehitysuraa, joka perustuu vähäisimpään julkisen talouden sopeuttamiseen, jolla jäsenvaltion velkakehitys saadaan uskottavalle lasku-uralle tai sen velka säilytetään maltillisella tasolla. Teknisellä kehitysuralla olisi myös varmistettava, että julkisen talouden velkasuhde laskee suunnitelman kattaman kauden lopussa alle sen tason, jolla se oli teknisen kehitysuran alkua edeltäneenä vuonna. Velan vähentämisen kestävyys olisi saatava aikaan asianmukaisella finanssipolitiikalla.
- (14) Lisäksi komission ehdottamalla teknisellä kehitysuralla olisi varmistettava, että julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen saadaan laskettua alle 3 prosentin viitearvon ja pidettyä sen alapuolella.
- (15) Arvioidakseen, tarvitaanko kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman nelivuotisen toteutuskauden loppupuolella lisäsopeutuksia, komission olisi arvioitava tilannetta uudelleen ja ehdotettava uutta teknistä kehitysuraa, jos jäsenvaltion julkinen velka suhteessa BKT:hen ylittää 60 prosentin viitearvon tai sen julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen ylittää 3 prosentin viitearvon.
- (16) Kussakin kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessa suunnitelmassa olisi mainittava, millainen asema sillä on kansallisissa menettelyissä, ja erityisesti, onko suunnitelma esitelty kansalliselle parlamentille ja onko parlamentti hyväksynyt sen. Kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessa suunnitelmassa olisi myös ilmoitettava, onko kansallisella parlamentilla ollut mahdollisuus keskustella edellistä suunnitelmaa koskevasta neuvoston suosituksesta ja mahdollisista muista neuvoston suosituksista tai päätöksistä tai komission varoituksista.
- (17) Jos jäsenvaltiot käyttävät keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisissa suunnitelmissaan oletuksia, jotka poikkeavat komission tavanomaisesta keskipitkän aikavälin velkaa koskevasta ennustekehyksestä, niiden olisi selitettävä ja perusteltava erot läpinäkyvästi ja pätevin taloudellisin argumentein.
- (18) Koska jäsenvaltioilla saattaa olla keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman päättyessä maksettavanaan lisäkustannuksia, kuten väestön ikääntymiseen liittyviä kustannuksia tai epäsuotuisia korkojen ja talouskasvun erotus, niiden olisi varmistettava, että nimellinen rahoitusasema sopeutuskauden lopussa on riittävä varmistamaan, että alijäämä suhteessa BKT:hen pysyy kestävästi 3 prosentin viitearvon alapuolella.
- (19) Jotta mahdollistetaan unionin yhteisen kehyksen ja kansallisten julkisen talouden kehysten asianmukainen vuorovaikutus, komission arvioinnin olisi perustuttava ainoastaan kansallisesti rahoitettujen nettomäärien perusmenojen kehitykseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa kansalliset julkisen talouden tavoitteensa jonkin muun indikaattorin, kuten rakenteellisen rahoitusaseman, perusteella, jos kansallinen julkisen talouden kehys tätä edellyttää.
- (20) Komission tekemissä kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien arvioinneissa olisi tarkasteltava erityisesti makrotaloutta ja julkista taloutta koskevien oletusten uskottavuutta, mikäli ne poikkeavat teknisen kehitysuran perustana olevista oletuksista. Etenkin suunnitelmaan sisällytettävien

velkaennusteiden, joissa oletetaan politiikan säilyvän muuttumattomana, olisi oltava johdonmukaisia vastaavien komission ennusteiden kanssa.

- (21) Keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien toteuttamisen varmistamiseksi komission ja neuvoston olisi seurattava näissä suunnitelmissa annettuja sitoumuksia talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa jäsenvaltioiden toimittamien vuotuisten tilannekatsausten perusteella ja SEUT-sopimuksen 121 artiklan ja 148 artiklan määräyksiä noudattaen. Tätä varten niiden olisi käytävä talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevaa vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa.
- (22) Velan asteittaisemman vähentämisen varmistamiseksi sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella, jos jäsenvaltio tukee keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaansa todennettavissa olevalla ja aikasidonnaisella uudistusten ja investointien kokonaisuudella, joka edistää kasvua, tukee julkisen talouden kestävyyttä, on unionin yhteisten painopisteiden mukaisia, vastaa talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa jäsenvaltiolle osoitettuja maakohtaisia suosituksia ja jolla toteutetaan maakohtaisia investointiprioriteetteja vähentämättä sopeutuskaudella muita kansallisesti rahoitettuja investointeja, jotta voidaan varmistaa investointien makrotaloudellinen vaikutus ja välttää muiden investointiprioriteettien syrjäyttäminen.
- (23) Tasapuolisen ja läpinäkyvän prosessin varmistamiseksi uudistus- ja investointisitoumuksia olisi arvioitava unionin yhteisen kehyksen avulla. Kansallisissa elpymis- ja palautumissuunnitelmissa annetut sitoumukset voidaan elpymis- ja palautumistukivälineen voimassaoloaikana ottaa huomioon arvioitaessa mahdollista sopeutuskauden pidentämistä koskevaa pyyntöä. Julkisen talouden sopeutusuran pidentämisen perustana olevien uudistusten ja investointien kokonaisuuden olisi oltava oikeassa suhteessa Debt Sustainability Monitor -julkaisun viimeisimmän päivityksen mukaisten julkisen velan haasteiden sekä jäsenvaltion keskipitkän aikavälin kasvun haasteiden laajuuteen. Jäsenvaltioissa, joissa julkisen velan haasteet liittyvät merkittäviin keskipitkän aikavälin kasvun haasteisiin, uudistusten ja investointien kokonaisuuden odotetaan myös poistavan keskipitkän aikavälin kasvun pullonkauloja.
- (24) Kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisissa suunnitelmissa esitetyn uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden olisi oltava unionin yhteisten painopisteiden mukainen. Uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden olisi myös oltava johdonmukainen kyseisen jäsenvaltion esittämien, unionin painopisteitä edistävien kansallisten strategioiden toteuttamisen kanssa. Elpymis- ja palautumistukivälineen voimassaoloaikana olisi tarvittaessa viitattava elpymis- ja palautumissuunnitelmiin politiikan johdonmukaisuuden varmistamiseksi.
- (25) Jos asteittaisempaa nettomenouraa tukevaa todennettavissa olevaa ja aikasidonnaista uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuutta ei toteuteta asetetussa määräajassa, neuvosto voi komission suosituksesta antaa suosituksen sopeutuksen jyrkentämisestä eli pidennetyn nettomenouran lyhentämisestä.
- (26) Täytäntöönpanotoimien, erityisesti SEUT-sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan nojalla laadittavan kertomuksen, tueksi komission olisi perustettava kullekin jäsenvaltiolle valvontakirjanpito, jolla seurataan jäsenvaltiossa havaittuja vuosittaisia nettomenojen poikkeamia neuvoston asettamalta nettomenouralta ja poikkeamien kumuloitumista ajan myötä.

- (27) Riippumattomat finanssipolitiikan instituutiot ovat osoittaneet pystyvänsä edistämään julkisen talouden kurinalaisuutta ja vahvistamaan jäsenvaltioiden julkisen talouden uskottavuutta. Riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden roolia, joka on perinteisesti ollut kansallisen kehityksen noudattamisen seuraaminen, olisi kansallisen sitoutumisen vahvistamiseksi laajennettava kattamaan unionin talousohjausjärjestelmä.
- (28) Antaessaan lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 473/2013²⁶ 6 artiklan nojalla toimitetuista alustavista talousarviosuunnitelmista komission olisi arvioitava, ovatko alustavat talousarviosuunnitelmat yhdenmukaisia tämän asetuksen mukaisten nettomenourien kanssa.
- (29) Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä merkittäviin riskeihin, että julkisen talouden rahoitusasemat poikkeavat neuvoston vahvistamalta nettomenouralta. Tästä syystä SEUT-sopimuksen 121 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua monenvälistä valvontamenettelyä olisi täydennettävä ennakkovaroitusjärjestelmällä, jonka avulla komissio varoittaa varhaisessa vaiheessa SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan mukaisesti jäsenvaltiota tarpeesta toteuttaa korjaavia toimia, jotta julkisen talouden alijäämä ei pääse muodostumaan liialliseksi. Lisäksi jos tavoitteista poiketaan jatkuvasti, neuvoston olisi vahvistettava suositustaan ja julkistettava se.
- (30) Euroalueen tai koko unionin vakavien häiriöiden varalta käytettävissä olisi oltava yleinen poikkeuslauseke, jotta euroalueen tai unionin talouden jyrkässä laskusuhdanteessa olisi mahdollista poiketa julkisen talouden kehitysuralta edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä.
- (31) Käytettävissä olisi oltava myös maakohtainen poikkeuslauseke, jotta julkisen talouden kehitysuralta voidaan poiketa poikkeuksellisissa olosuhteissa, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja joilla on merkittävä vaikutus jäsenvaltion julkiseen talouteen, kuten sellaisten odottamattomien ulkoisten tapahtumien yhteydessä, joita ei olisi voitu estää ja jotka edellyttävät vastasyklisiä finanssipoliittisia toimenpiteitä, edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Tällaisen merkittävän vaikutuksen olisi oltava ”tavanomaista” suurempi: esimerkiksi luonnonkatastrofien kustannukset olisi tietyssä laajuudessa otettava julkisen talouden suunnittelussa huomioon. Yleisten ja maakohtaisten lausekkeiden soveltamisen käynnistäminen ja jatkaminen edellyttävät neuvoston suositusta.
- (32) Tämä asetus on osa lainsäädäntöpakettia, jonka muut osat ovat neuvoston direktiivi [XXX direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta] ja neuvoston asetus [XXX neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta]. Yhdessä niillä luodaan uudistettu unionin talousohjausjärjestelmä, jolla talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta tehdyn sopimuksen²⁷, jäljempänä

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 473/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, alustavien talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11).

²⁷ Sopimus talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta, 2.3.2012.

'vakaussopimus', III osasto "Finanssipoliittinen sopimus" saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä vakaussopimuksen 16 artiklaa noudattaen. Tukeutuen jäsenvaltioiden vakaussopimuksen toteuttamisesta saamaan kokemukseen ehdotetussa lainsäädäntöpaketissa säilytetään finanssipoliittisen sopimuksen keskipitkän aikavälin näkökulma välineenä, jolla saadaan aikaan finanssipolitiikan kurinalaisuus ja edistetään kasvua. Lainsäädäntöpaketilla vahvistetaan maakohtaista ulottuvuutta. Näin pyritään lisäämään kansallista sitoutumista muun muassa vahvistamalla riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden roolia, joka perustuu olennaisilta osin vakaussopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin komission ehdottamiin finanssipoliittisen sopimuksen yhteisiin periaatteisiin²⁸. Tässä asetuksessa säädetään finanssipoliittisessa sopimuksessa edellytetystä, noudattamista koskevaan kokonaisarvioon sisältyvästä analyysistä, joka koskee menoja, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Kuten finanssipoliittisessa sopimuksessa, myös tässä asetuksessa sallitaan väliaikaiset poikkeamat keskipitkän aikavälin suunnitelmasta vain poikkeuksellisissa olosuhteissa. Finanssipoliittisen sopimuksen tavoin tässä asetuksessa säädetään, että jos havaitaan merkittäviä poikkeamia keskipitkän aikavälin suunnitelmasta, on toteutettava toimenpiteitä niiden korjaamiseksi tietyn ajanjakson kuluessa. Lainsäädäntöpaketilla vahvistetaan julkisen talouden valvontaa ja noudattamisen valvontamenettelyjä terveen ja kestävä julkisen talouden sekä kestävä ja osallistavan kasvun edistämistä koskevan sitoumuksen täyttämiseksi. Tästä syystä talousohjauskehyksen uudistuksessa säilytetään vakaussopimuksessa asetetut talousarvion kurinalaisuutta ja velkakestävyyttä koskevat perustavoitteet.

- (33) Tämän asetuksen tuloksellisen täytäntöönpanon ja asianmukaisen seurannan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa säädöksiä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti seuraavista seikoista: jäsenvaltioiden keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisissa suunnitelmissa annettavat tiedot, jäsenvaltioiden vuotuisissa tilannekatsauksissa annettavat tiedot, valvontakirjanpidon toiminta, komission suorittamassa uskottavuuden arvioinnissa käytettävä menetelmä, unionin yhteisten painopisteiden luettelon laatiminen sekä sopeutuskauden pidentämisen perustana olevan uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden arviointikehys. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa²⁹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

²⁸ Komission tiedonanto *Kansallisia julkisen talouden korjausmekanismeja koskevat yhteiset periaatteet*, COM(2012) 342 final, 20.6.2012.

²⁹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (34) Monenvälisen valvonnan olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009³⁰ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tuotettuihin laadukkaisiin ja riippumattomiin tilastoihin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ILUKU
KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella vahvistetaan säännöt, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tuloksellinen koordinointi ja tuetaan siten kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.

Asetuksella annetaan yksityiskohtaiset säännöt neuvoston ja komission toteuttamaan monenväliseen julkisen talouden valvontaan kuuluvien kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien sisällöstä, toimittamisesta, arvioinnista ja seurannasta, jotta voidaan edistää velkakestävyyttä sekä kestävä ja osallistavaa kasvua jäsenvaltioissa ja ehkäistä keskipitkän aikavälin suunnittelun avulla liiallisten julkisen talouden alijäämien syntyminen.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'maakohtaisella suosituksella' talous-, finanssi-, työllisyys- ja rakennepoliittikkaa koskevaa vuotuista ohjeistusta, jota neuvosto antaa jäsenvaltioille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 121 ja 148 artiklan nojalla;
- 2) 'nettomenoilla' julkisia menoja ilman korkomenoja, päätösperäisiä tulopuolen toimenpiteitä ja liitteessä II olevassa a kohdassa esitettyjä julkista taloutta koskevia muuttujia, joihin valtio ei voi vaikuttaa;
- 3) 'teknisellä kehitysuralla' nettomenouraa, jonka komissio esittää antaakseen ohjausta kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien laatimiseen jäsenvaltioille, joiden julkinen velka suhteessa BKT:hen ylittää 60 prosentin viitearvon tai joiden julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen ylittää 3 prosentin viitearvon;

³⁰ Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009 (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

- 4) 'nettomenouralla' neuvoston asettamaa jäsenvaltion nettomenojen monivuotista kehitysuraa;
- 5) 'kansallisella keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisella suunnitelmalla' asiakirjaa, joka sisältää jäsenvaltion finanssipolitiikkaa, uudistuksia ja investointeja koskevat sitoumukset;
- 6) 'vuotuisella tilannekatsauksella' jäsenvaltion laatimaa asiakirjaa, jossa raportoidaan nettomenouran sekä jäsenvaltion kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiseen suunnitelmaan sisältyvien uudistus- ja investointisitoumusten toteuttamisesta;
- 7) 'sopeutuskaudella' ajanjaksoa, jonka kuluessa jäsenvaltion julkisen talouden sopeuttaminen tapahtuu ja joka kattaa kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman neljä vuotta kestävä vähimmäissopeutuskauden ja sen mahdollisen pidentämisen;
- 8) 'valvontakirjanpidolla' tietoja jäsenvaltion toteutuneiden nettomenojen kumuloituneista poikkeamista nettomenouralta;
- 9) 'rakenteellisella rahoitusasemalla' suhdannekorjattua julkisen talouden rahoitusasemaa ilman väliaikaisia toimenpiteitä;
- 10) 'rakenteellisella perusjäämällä' suhdannekorjattua julkisen talouden rahoitusasemaa ilman väliaikaisia toimenpiteitä ja korkomenoja.

II LUKU

TALOUSPOLITIIKAN EUROOPPALAINEN OHJAUSJAKSO

3 artikla

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso

Varmistaakseen jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän koordinoinnin ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen neuvosto ja komissio suorittavat monenvälistä valvontaa osana talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa SEUT-sopimuksen tavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti. Monenvälisen valvonnan on perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009 säädettyjen periaatteiden mukaisesti tuotettuihin laadukkaisiin ja riippumattomiin tilastoihin.

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso sisältää seuraavaa:

- a) SEUT-sopimuksen 121 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen laatiminen ja niiden täytäntöönpanon valvonta sekä maakohtaisten suositusten ja euroalueen talouspolitiikkaa koskevan suosituksen laatiminen ja niiden täytäntöönpanon valvonta;
- b) SEUT-sopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen työllisyyden suuntaviivojen, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari mukaan lukien, sekä niihin liittyvien maakohtaisten suositusten laatiminen ja niiden täytäntöönpanon valvonta;
- c) jäsenvaltioiden keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien toimittaminen, arviointi ja hyväksyminen sekä niiden seuranta vuotuisten tilannekatsausten avulla;
- d) valvontatoimet makrotalouden epätasapainojen ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 nojalla;

- e) muut Euroopan parlamentin ja neuvoston SEUT-sopimuksen 121 artiklan 6 kohdan nojalla vahvistamat monenväliset valvontamenettelyt.

4 artikla

Talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson toteuttaminen

1. Neuvosto antaa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisista suunnitelmista, vuotuisista tilannekatsauksista ja jäsenvaltioiden sosioekonomisesta tilanteesta tämän asetuksen nojalla tehdyn arvioinnin perusteella komission suosituksesta kyseisille jäsenvaltioille tarvittaessa suosituksia hyödyntäen SEUT-sopimuksen 121 ja 148 artiklassa ja niihin liittyvässä johdetussa oikeudessa esitettyjä oikeudellisia välineitä täysimääräisesti.
2. Jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden talouspolitiikan laajat suuntaviivat, työllisyyden suuntaviivat sekä 3 artiklan toisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut suositukset ennen keskeisten päätösten tekemistä talous-, työllisyys- ja budjettipolitiikkansa kehittämistä. Komissio seuraa edistymistä.
3. Jos jäsenvaltio ei toimi saamansa ohjauksen mukaisesti,
 - a) sille voidaan antaa lisää maakohtaisia suosituksia;
 - b) komissio voi antaa sille varoituksen tai neuvosto voi antaa sille suosituksen SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla;
 - c) voidaan toteuttaa toimenpiteitä tämän asetuksen, asetuksen (EY) N:o 1467/97³¹ tai asetuksen (EU) N:o 1176/2011 nojalla.

III LUKU

TEKNINEN KEHITYSURA

5 artikla

Tekninen kehitysura

Komissio esittää kullekin jäsenvaltiolle, jonka julkinen velka suhteessa BKT:hen ylittää 60 prosentin viitearvon tai jonka julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen ylittää 3 prosentin viitearvon, talous- ja rahoituskomitealle osoitettavassa kertomuksessa nettomenojen teknisen kehitysuran, joka kattaa kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman neljä vuotta kestävästä vähimmäissopeutuskaudesta ja sen mahdollisen pidentämisen 13 artiklan nojalla enintään kolmella vuodella. Komissio julkistaa tämän kertomuksen.

6 artikla

Teknisistä kehitysuraa koskevat vaatimukset

Teknisellä kehitysuralla on varmistettava, että

³¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

- a) julkisen talouden velkasuhde saadaan uskottavasti lasku-uralle tai se pysyy maltillisella tasolla;
- b) julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen saadaan laskettua alle 3 prosentin viitearvon ja pidettyä sen alapuolella;
- c) julkisen talouden sopeuttamistoimia toteutetaan keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman kattamalla kaudella vähintään samassa suhteessa kuin koko sopeutuskauden aikana;
- d) julkisen talouden velkasuhde alittaa suunnitelman kattaman kauden lopussa sen tason, jolla se oli teknisen kehitysuran alkamista edeltäneenä vuonna; ja
- e) pääsääntöisesti kansallisten nettomenojen kasvu pysyy suunnitelman kattaman kauden ajan keskimäärin tuotannon keskipitkän aikavälin kasvua pienempänä.

Tekninen kehitysura on vahvistettava erikseen kullekin jäsenvaltiolle. Teknisten kehitysurien vahvistamista koskevat kriteerit esitetään liitteessä I.

7 artikla

Komission ennakolta antama ohjaus

1. Komission on julkaistava viimeistään sen vuoden [XXXX][1 päivänä maaliskuuta], jona jäsenvaltioiden on ensimmäisen kerran toimitettava keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiset suunnitelmansa, tai kolmen viikon kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on pyytänyt saada toimittaa uuden suunnitelman,
 - a) taustalla oleva keskipitkän aikavälin julkista velkaa koskeva ennustekehys ja sen tulokset;
 - b) makrotalouden ennusteensa ja makrotaloutta koskevat oletuksensa;
 - c) tekninen kehitysura, jos sitä edellytetään 5 artiklan nojalla, ja sitä vastaava rakenteellinen perusjäämä.
2. Niille jäsenvaltioille, joiden julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on alle 3 prosentin viitearvon ja julkinen velka suhteessa BKT:hen alle 60 prosentin viitearvon, komissio antaa teknisiä tietoja tarvittavasta rakenteellisesta perusjäämästä sen varmistamiseksi, että nimellinen alijäämä suhteessa BKT:hen pysyy alle 3 prosentin viitearvon ilman täydentäviä politiikkatoimia kymmenen vuoden ajan kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman päättymisen jälkeen.
3. Komissio päivittää tekniset kehitysurat ja määrällisen ohjauksen vähintään neljän vuoden välein hyvissä ajoin ennen seuraavien keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien toimittamista.

8 artikla

Uskottavuuden arviointi

Arvioidessaan, onko jäsenvaltion ennustettu julkisen talouden velkasuhde uskottavasti lasku-uralla tai pysyväkö se uskottavasti maltillisella tasolla, komissio käyttää liitteessä V esitettyä menetelmää. Komissio julkistaa uskottavuutta koskevan analyysinsä ja sen perustana olevan datan.

IV LUKU

KANSALLISET KESKIPITKÄN AIKAVÄLIN FINANSSI- JA RAKENNEPOLIITTISET SUUNNITELMAT

9 artikla

Kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien toimittaminen

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava neuvostolle ja komissiolle kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma tämän asetuksen voimaantulon jälkeen seuraavan huhtikuun loppuun mennessä. Jäsenvaltio ja komissio voivat sopia kyseisen määräajan pidentämisestä kohtuullisella ajanjaksolla, jos se on tarpeen.

Jäsenvaltion on julkistettava kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelmansa.

10 artikla

Tekninen vuoropuhelu

Ennen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelmansa toimittamista jäsenvaltion on käytävä komission kanssa tekninen vuoropuhelu, jolla on tarkoitus varmistaa, että kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma on 11, 12 ja 14 artiklan mukainen.

11 artikla

Kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman sisältö

1. Kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessa suunnitelmassa on annettava liitteessä II luetellut tiedot. Suunnitelmassa on erityisesti esitettävä vähintään neljä vuotta kattava nettomenoura sekä taustalla olevat makrotaloudelliset oletukset ja suunnitellut finanssi- ja rakennepoliittiset toimenpiteet, jotta voidaan osoittaa 12 artiklan vaatimusten noudattaminen.

Kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessa suunnitelmassa on myös kuvailtava toimet, joilla jäsenvaltio vastaa maakohtaisiin suosituksiin, makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kannalta merkitykselliset suositukset mukaan lukien, sekä mahdollisiin komission varoituksiin tai neuvoston suosituksiin, jotka on annettu SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla.

2. Jos nettomenoura on kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessa suunnitelmassa korkeampi kuin komission 5 artiklan nojalla esittämä tekninen kehitysura, jäsenvaltion on esitettävä suunnitelmassaan pätevät ja todennettavissa olevat taloudelliset argumentit, joilla ero selittyy.

12 artikla

Vaatimukset

Kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) suunnitelmalla on varmistettava julkisen talouden sopeutus, jolla julkinen velka saadaan uskottavalle lasku-uralle viimeistään sopeutuskauden loppuun mennessä tai pidetään tällaisella

lasku-uralla tai maltillisella tasolla ja julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen saadaan laskemaan alle 3 prosentin viitearvon ja pysymään sen alapuolella;

- b) suunnitelmassa on selostettava, miten sillä varmistetaan tärkeimpiin talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson maakohtaisissa suosituksissa yksilöityihin haasteisiin vastaavien investointien ja uudistusten toteuttaminen, korjataan mahdolliset makrotalouden epätasapainoa koskevassa menettelyssä havaitut makrotalouden epätasapainot ja edistetään tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettuja unionin yhteisiä painopisteitä, Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari ja digitaalinen vuosikymmen mukaan lukien, ja samalla suunnitelman on oltava johdonmukainen päivitettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien ja digitaalista vuosikymmentä koskevien kansallisten etenemissuunnitelmien kanssa;
- c) suunnitelmassa on tarvittaessa selostettava, miten sillä varmistetaan 13 artiklassa tarkoitetun asianmukaisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden toteuttaminen, jonka perusteella sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella;
- d) suunnitelmassa on selostettava, miten sillä varmistetaan johdonmukaisuus kyseisen jäsenvaltion elpymis- ja palautumissuunnitelman kanssa sinä aikana, kun asetuksen (EU) 2021/241 mukainen elpymis- ja palautumistukiväline on käytettävissä.

13 artikla

Sopeutuskauden pidentämisedellytykset

- 1. Jos jäsenvaltio sitoutuu toteuttamaan asianmukaisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden 2 kohdassa säädettyjä kriteerejä noudattaen, sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella.
- 2. Sopeutuskauden pidentämisen perustana olevan uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden on oltava oikeassa suhteessa julkiseen velkaan liittyvien haasteiden ja kyseisen jäsenvaltion keskipitkän aikavälin kasvuun liittyvien haasteiden laajuuteen.

Uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden on täytettävä seuraavat kriteerit:

- i) sen on edistettävä kasvua;
 - ii) sen on tuettava julkisen talouden kestävyyttä;
 - iii) sen on oltava liitteessä VI tarkoitettujen unionin yhteisten painopisteiden mukainen;
 - iv) sillä on vastattava kyseiselle jäsenvaltiolle osoitettuihin maakohtaisiin suosituksiin, mahdolliset makrotalouden epätasapainoa koskevassa menettelyssä annetut suositukset mukaan lukien;
 - v) sillä on varmistettava, että kansallisesti rahoitettujen julkisten investointien kokonaistaso on kansallisen finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman voimassaoloaikana korkeampi kuin keskipitkän aikavälin taso ennen kyseisen suunnitelman kattamaa ajanjaksoa.
- 3. Kunkin uudistus- ja investointisitoumuksen, johon sopeutuskauden pidentäminen perustuu, on oltava riittävän yksityiskohtainen, etupainotteinen ja aikasidonnainen ja riittävän hyvin todennettavissa.
 - 4. Sopeutuskauden pidentämisessä voidaan asetuksen (EU) 2021/241 mukaisen elpymis- ja palautumistukivälineen voimassaoloaikana ottaa jäsenvaltion hyväksyttyyn elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sisältyvät sitoumukset huomioon.
 - 5. Sen arviointi, täyttääkö uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuus 2 kohdassa säädetty kriteerit ja täyttääkö kukin yksittäinen uudistus- ja investointisitoumus 3 kohdassa säädetty edellytykset, on tehtävä liitteessä VII säädetyn arviointikehyksen mukaisesti.

14 artikla

Tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma

1. Jäsenvaltio voi pyytää, että se saa toimittaa ennen sopeutuskautensa päättymistä komissiolle tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman, jos olosuhteet objektiivisesti tarkasteltuna estävät alkuperäisen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman toteuttamisen tai jos uusi hallitus pyytää saada toimittaa uuden kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman.
2. Ennen tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman toimittamista komissio esittää talous- ja rahoituskomitealle annettavassa kertomuksessa uuden teknisen kehitysuran.
3. Uusi tekninen kehitysuran, jossa otetaan huomioon kyseisen jäsenvaltion aikaisemmat sopeuttamistoimet tai niiden puute, ei se saa mahdollistaa julkisen talouden sopeuttamistoimien lykkäämistä kauden loppuun tai niiden vähentämistä.
4. Jos jäsenvaltio toimittaa tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman, sovelletaan 12 ja 15–19 artiklaa.
5. Komission on tarvittaessa arvioitava erityisesti, sovelletaanko tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman puitteissa edelleen mahdollista sopeutuskauden pidentämistä, ottaen huomioon alkuperäisen suunnitelman kohdalla pidentämisen perustana olleen uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden toteuttamisen sekä julkisen velan haasteita koskevat muutokset tarkistetussa kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisessä suunnitelmassa.

15 artikla

Komission suorittama kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman arviointi

1. Komissio arvioi kunkin kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman kahden kuukauden kuluessa sen toimittamisesta. kyseinen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia arviointiajan kohtuullisesta pidentämisestä, jos se on tarpeen.
2. Arvioidessaan kansallisia keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisia suunnitelmia komissio tarkastelee kaikkien jäsenvaltioiden osalta seuraavia seikkoja:
 - a) varmistetaanko kansallisella keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisella suunnitelmalla, että julkinen velka saadaan uskottavalle lasku-uralle viimeistään sopeutuskauden loppuun mennessä tai pidetään tällaisella lasku-uralla tai että se pysyy maltillisella tasolla;
 - b) saadaanko julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen pidettyä 3 prosentin viitearvon alapuolella koko suunnitelman voimassaolon ajan tai, jos alijäämä suhteessa BKT:hen ylittää 3 prosentin viitearvon kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman toimittamisajankohtana, palautuuko julkisen talouden alijäämä nopeasti alle tämän viitearvon viimeistään sopeutuskauden loppuun mennessä;
 - c) saadaanko julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen pidettyä 3 prosentin viitearvon alapuolella ilman muita julkisen talouden toimenpiteitä kymmenen vuoden ajan;
 - d) ovatko keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman kattamalla kaudella toteutettavat julkisen talouden sopeuttamistoimet suhteessa koko sopeutuskauden aikana toteutettaviin toimiin vähintään verrannollisia;

e) ovatko julkisen talouden sopeuttamistoimet niinä vuosina, joina kyseisen jäsenvaltion alijäämän suhteessa BKT:hen odotetaan ylittävän 3 prosentin viitearvon eikä ylitys ole lähellä viitearvoa ja väliaikainen, johdonmukaisia liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella [X], 3 artiklassa tarkoitetun vertailuarvon kanssa; ja

d) alittaako julkisen talouden velkasuhde suunnitelman kattaman kauden lopussa sen tason, jolla se oli teknisen kehitysuran alkamista edeltäneenä vuonna.

3. Lisäksi komissio tarkastelee kyseisen jäsenvaltion osalta seuraavia seikkoja:

a) täyttääkö sopeutuskauden pidentämisen perustana oleva uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuus 13 artiklassa säädetyt edellytykset;

b) ovatko muut suunnitelmaan sisältyvät uudistus- ja investointisitoumukset 12 artiklan b alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

16 artikla

Kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman hyväksyminen neuvostossa

Neuvosto antaa komission suosituksesta suosituksen, jolla asetetaan kyseisen jäsenvaltion nettomenoura ja tarvittaessa hyväksytään jäsenvaltion kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiseen suunnitelmaan sisältyvä sopeutuskauden pidentämisen perustana oleva uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuus, pääsääntöisesti neljän viikon kuluessa komission suosituksen hyväksymisestä.

Jos kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma toimii 30 artiklan mukaisesti korjaussuunnitelmana liiallisten makrotalouden epätasapainojen korjaamiseksi, neuvosto hyväksyy suosituksessa myös epätasapainojen korjaamiseksi tarvittavat uudistukset ja investoinnit.

17 artikla

Tarkistettua kansallista keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaa koskeva neuvoston suositus

Jos neuvosto katsoo, että suunnitelma ei ole 15 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen, se suosittaa komission suosituksesta, että kyseinen jäsenvaltio toimittaa tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman.

18 artikla

Neuvoston suositus siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei noudata velvoitteitaan

Neuvosto suosittaa komission suosituksesta jäsenvaltiolle, että komission esittämä tekninen kehitysuran olisi jäsenvaltion nettomenoura, jos

a) kyseinen jäsenvaltio ei toimita tarkistettua kansallista keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaa yhden kuukauden kuluessa neuvoston suosituksen antamisesta;

b) neuvosto katsoo, että tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittinen suunnitelma ei ole 15 artiklan 2 kohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

- c) jäsenvaltio ei toimita uutta kansallista keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaa aiemman kansallisen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman kattaman ajanjakson päättyessä.

19 artikla

Tilanne, jossa jäsenvaltio ei noudata tyydyttävästi sopeutuskautensa pidentämisen perustana olevia sitoumuksia

Jos jäsenvaltio on saanut jatkoa sopeutuskaudelleen, mutta ei noudata tyydyttävästi 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopeutuskauden pidentämisen perustana olevaa uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuttaan, neuvosto voi komission suosituksesta suositaa tarkistettua nettomenouraa ja lyhyempää sopeutuskautta.

V LUKU

KANSALLISTEN KESKIPITKÄN AIKAVÄLIN FINANS SI- JA RAKENNEPOLIITTISTEN SUUNNITELMIEN TOTEUTTAMINEN

20 artikla

Tilannekatsaus

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä huhtikuuta kansallista keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaansa koskeva vuotuinen tilannekatsaus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa vuotuisessa tilannekatsauksessa on annettava tietoja erityisesti edistymisestä nettomenouran toteuttamisessa, laajempien uudistus- ja investointisitoumusten toteuttamisessa talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä sekä sopeutuskauden mahdollisen pidentämisen perustana olleen uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden toteuttamisessa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa vuotuisessa tilannekatsauksessa on annettava myös liitteessä III esitetyt tiedot.
4. Jäsenvaltioiden on julkistettava vuotuiset tilannekatsauksensa.

21 artikla

Komission suorittama seuranta

Komissio seuraa kansallisten keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisten suunnitelmien ja erityisesti nettomenouran toteuttamista.

Komissio perustaa valvontakirjanpidon, joka toimii liitteen IV mukaisesti, ja seuraa toteutuneiden nettomenojen kumuloituneita poikkeamia nettomenouralta ylös- ja alaspäin.

22 artikla

Riippumattomien finanssipolitiikan instituutioiden rooli

Kunkin [julkisen talouden kehyksistä annetun] neuvoston direktiivin [...] ³² 8 artiklassa tarkoitetun riippumattoman finanssipolitiikan instituution on toimitettava arviointi siitä, vastaavatko 20 artiklassa tarkoitetussa tilannekatsauksessa ilmoitetut julkisen talouden toteutum tiedot nettomenouraa. Kunkin riippumattoman finanssipolitiikan instituution on myös analysoitava mahdollisen nettomenouralta poikkeamisen taustalla olevia tekijöitä.

23 artikla

Komission antama varoitus ja politiikkatoimia koskeva neuvoston suositus

1. Jos on olemassa merkittävä riski, että nettomenouralta poiketaan, tai riski, että julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen saattaa ylittää 3 prosentin viitearvon, komissio voi antaa kyseiselle jäsenvaltiolle SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla varoituksen.
2. Neuvosto antaa komission suosituksen perusteella yhden kuukauden kuluttua 1 kohdassa tarkoitetusta komission varoituksesta jäsenvaltiolle SEUT-sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla suosituksen tarvittavista politiikkatoimistakyyse.

24 artikla

Euroalueen tai koko unionin talouden vakava taantuma

Jos euroalueen tai koko unionin talous joutuu vakavaan taantumaan, neuvosto voi komission suosituksesta antaa suosituksen, jolla sallitaan jäsenvaltioille poikkeaminen nettomenouraltaan edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Neuvosto asettaa tällaiselle poikkeamiselle aikarajan.

Niin kauan kuin euroalueen tai koko unionin talouden vakava taantuma kestää, komissio jatkaa velkakestävyuden seuraamista ja huolehtii politiikkojen koordinoinnista ja johdonmukaisesta politiikkayhdistelmästä, jossa otetaan huomioon sekä euroalueen että unionin ulottuvuus.

Neuvosto voi komission suosituksesta pidentää aikaa, jona jäsenvaltiot voivat poiketa nettomenourilta, edellyttäen, että euroalueen tai koko unionin talouden vakava taantuma jatkuu. Tätä aikaa voidaan pidentää useammin kuin kerran. Kukin pidennys saa kuitenkin olla enintään yhden vuoden pituinen.

25 artikla

Poikkeukselliset olosuhteet, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja joilla on merkittävä vaikutus kyseisen jäsenvaltion julkiseen talouteen

Neuvosto voi komission suosituksesta antaa suosituksen, jolla jäsenvaltiolle sallitaan poikkeaminen nettomenouraltaan, jos poikkeuksellisilla olosuhteilla, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, on merkittävä vaikutus kyseisen jäsenvaltion julkiseen talouteen, edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Neuvosto asettaa tällaiselle poikkeamiselle aikarajan.

Neuvosto voi komission suosituksesta pidentää aikaa, jona jäsenvaltio voi poiketa nettomenouralta, edellyttäen, että poikkeukselliset olosuhteet jatkuvat. Tätä ajanjaksoa voidaan pidentää useammin kuin kerran. Kukin pidennys saa kuitenkin olla enintään yhden vuoden pituinen.

³² Neuvoston direktiivi [...], annettu [...] [jäsenvaltioiden julkisen talouden kehysiä koskevista vaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta] (EUVL, ..., s.).

VII LUKU
TALOUDELLINEN VUOROPUHELU

26 artikla

Talouspolitiikan eurooppalaista ohjausjaksoa koskeva vuoropuhelu

Euroopan parlamentti osallistuu talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon asianmukaisesti etenkin taloudellisen vuoropuhelun kautta päätöksiin liittyvän läpinäkyvyyden, sitoutumisen ja vastuuvollisuuden parantamiseksi. Talous- ja rahoituskomiteaa, talouspoliittista komiteaa, työllisyyskomiteaa ja sosiaalisen suojelun komiteaa kuullaan talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa. Sidosryhmiä ja erityisesti työmarkkinaosapuolia kuullaan talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa tarvittaessa tärkeimmistä politiikkakysymyksistä SEUT-sopimuksen määräysten sekä kansallisten lakisääteiden ja poliittisten järjestelyjen mukaisesti.

Unionin toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen vuoropuhelun parantamiseksi ja läpinäkyvyyden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi Euroopan parlamentti voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan ja tarvittaessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan parlamenttiin keskustelemaan komission jäsenvaltioille antamasta politiikkaa koskevasta ohjauksesta, Eurooppa-neuvoston tekemistä päätelmistä sekä tämän asetuksen nojalla suoritettujen monenvälisen valvonnan tuloksista.

Neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja antavat SEUT-sopimuksen 121 artiklan nojalla ja euroryhmän puheenjohtaja tarvittaessa Euroopan parlamentille ja Eurooppa-neuvostolle vuosittain kertomuksen monenvälisen valvonnan tuloksista.

27 artikla

”Noudata tai selitä” -sääntö

Neuvoston odotetaan pääsääntöisesti noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti.

28 artikla

Vuoropuhelu jäsenvaltion kanssa

Jos neuvosto antaa jäsenvaltiolle 23 artiklan 2 kohdan nojalla suosituksen siitä syystä, että on olemassa merkittävä nettomenouralta poikkeamisen riski, Euroopan parlamentti voi antaa kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden osallistua näkemysten vaihtoon.

29 artikla

Säännöllinen tiedottaminen Euroopan parlamentille

1. Neuvosto ja komissio tiedottavat Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän asetuksen soveltamisesta.
2. Neuvoston ja komission on sisällytettävä Euroopan parlamentille annettavaan kertomukseen tämän asetuksen nojalla toteutettujen monenvälisen valvonnan tulokset.

VII LUKU
VUOROVAIKUTUS ASETUKSEN (EU) N:o 1176/2011 KANSSA

Vuorovaikutus makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kanssa

1. Jos jäsenvaltio ei toteuta kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittiseen suunnitelmaansa sisältyviä uudistus- ja investointisitoumuksia asetuksella (EU) N:o 1176/2011 perustetun makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kannalta merkityksellisten maakohtaisten suositusten toteuttamiseksi ja komissio katsoo mainitun asetuksen 7 artiklan 1 mukaisesti, että kyseisessä jäsenvaltiossa on liiallinen epätasapaino, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1176/2011 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

2. Tällöin jäsenvaltion, jonka osalta on asetuksen (EU) N:o 1176/2011 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti käynnistetty makrotalouden epätasapainoa koskeva menettely, on toimitettava tarkistettu suunnitelma tämän asetuksen 14 artiklan mukaisesti. Tarkistetussa suunnitelmassa on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1176/2011 7 artiklan 2 kohdan nojalla annettua neuvoston suositusta. Tarkistettu suunnitelma edellyttää neuvoston hyväksyntää tämän asetuksen 16–19 mukaisesti. Tarkistettua suunnitelmaa on arvioitava tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltio toimittaa tarkistetun keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisen suunnitelman 2 kohdan nojalla, tämä tarkistettu suunnitelma toimii asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 1 kohdassa edellytettynä korjaussuunnitelmana, ja siinä on esitettävä erityiset politiikkatoimet, jotka kyseinen jäsenvaltio on toteuttanut tai jotka se aikoo toteuttaa, ja niiden toteuttamisaikataulu.

Tällöin neuvosto arvioi tarkistetun suunnitelman asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti komission arvioinnin perusteella kahden kuukauden kuluessa suunnitelman toimittamisesta. Tarkistetun suunnitelman seuranta ja arviointi on suoritettava tämän asetuksen 21 artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

VIII LUKU

VUOROVAIKUTUS ASETUKSEN (EU) N:o 472/2013 KANSSA

31 artikla

Vuorovaikutus tiukennetun valvontamenettelyn kanssa

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013³³ 2 artiklan nojalla tiukennettuun valvontaan asetetun jäsenvaltion on mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan nojalla otettava huomioon kaikki sille tämän asetuksen 23 artiklan nojalla annetut suositukset, kun se hyväksyy toimenpiteitä, joilla pyritään poistamaan vaikeuksien aiheuttajia tai mahdollisia aiheuttajia.

Jos jäsenvaltio on asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklassa tarkoitetun makrotalouden sopeutusohjelman ja siihen tehtyjen muutosten kohteena, sen ei tarvitse toimittaa tämän asetuksen 9 artiklan nojalla keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittista suunnitelmaa eikä tämän asetuksen 20 artiklan nojalla vuotuista tilannekatsausta.

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

IX LUKU

SIIRRETTY SÄÄDÖSVALTA

32 artikla

Liitteiden muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa 33 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteiden II–VII muuttamiseksi siten, että niissä otetaan huomioon jatkokehitys tai lisätarpeet, jotka koskevat kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssi- ja rakennepoliittisissa suunnitelmissa (liite II) tai vuotuisissa tilannekatsauksissa (liite III) esitettäviä tietoja, valvontakirjanpidon toimintaa (liite IV), uskottavuuden arviointimenetelmää (liite V), unionin yhteisiä painopisteitä (liite VI) tai arviointikehystä (liite VII).

33 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään määräämättömäksi ajaksi X päivästä XXX 32 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 32 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
6. Edellä olevan 32 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole yhden kuukauden kuluessa siitä, kun kyseinen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan yhdellä kuukaudella.

X LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

34 artikla

Vuoropuhelu jäsenvaltioiden kanssa

Komissio varmistaa pysyvän vuoropuhelun jäsenvaltioiden kanssa tämän asetuksen tavoitteiden mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komissio tekee erityisesti valvontakäyntejä arvioidakseen

jäsenvaltion sosioekonomista tilannetta ja määrittääkseen mahdolliset riskit tai vaikeudet noudattaa tämän asetuksen tavoitteita.

35 artikla

Perusteelliset valvontakäynnit

1. Komissio voi paikan päällä tapahtuvan valvonnan suorittamiseksi tehdä perusteellisia valvontakäyntejä jäsenvaltioihin, joille on annettu 23 artiklan nojalla suosituksia.
2. Kun valvontakäynti kohdistuu jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, tai jäsenvaltioon, joka osallistuu ERM2-valuuttakurssimekanismiin, komissio voi tarvittaessa kutsua Euroopan keskuspankin edustajia osallistumaan valvontakäynteihin.

36 artikla

Kertomus

1. Komissio antaa [viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030] ja sen jälkeen joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi. Komissio julkistaa tämän kertomuksen.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on tarkasteltava
 - a) tämän asetuksen vaikuttavuutta ja etenkin sitä, ovatko päätöksentekoa koskevat säännökset osoittautuneet riittävän tehokkaiksi julkisen talouden velkasuhteiden asteittaisessa pienentämisessä tai niiden pitämisessä maltillisella tasolla asiaa koskevien neuvoston suositusten mukaisesti;
 - b) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tiiviimmän koordinoinnin ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa.
3. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

37 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1466/97.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja